

DİN GİDERSE TOPLUM ÇÖKER*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri, Ak-Televizyonumuzun sevgili izleyicileri!

Allah'ın rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Cumalarınız mübarek olsun... Allah nice mübarek günlere, aylara, yıllara, gecelere, kandillere erdiresin... Dünya ve ahiret saadetine cümlelerinizi nâil eylesin...

a.Ümmette Karışıklığın Olması

Peygamber SAS Efendimiz'den Abdullah ibn-i Ömer RA'nın rivayet ettiği ve hadis alimi Deylemî'nin *Müsnedü'l-Firdevs* adlı kitabında kaydettiğine göre, Peygamber Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ لِيَكُونَ بَعْدِي فِتْرَةٌ فِي
أُمَّتِي، يُبْتَغَى فِيهَا الْمَالُ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ، وَيُسْفَكُ
فِيهَا الدِّمَاءُ، وَيَسْتَبَدَلُ بِهَا الشَّعْرُ مِنَ الْقُرْآنِ

(الدَّيْلَمِيُّ عَنْ ابْنِ عَمْرٍ)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.378, no:7099; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.276, no:31158; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.373, no:25105.

RE. 456/7 (Ve'llezî beasenî bi'l-hak, leyekûnenne ba'dî fetretün fî ümmetî, yübteğà fîhe'l-mâlü min gayri hıllihî, ve yüsfe kü fîhe'd-dimâ', ve yüstebdelü bihe's-şi'ru mine'l-kur'ân.) Sadaka rasûlü'llah, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Bu sayfa yine kur'a ile açıldı, ekseriyetle böyle yapıyoruz. Bir hoca arkadaşımıza, meclisimizdeki yaşlı mübarek, muhterem bir kimseye, "Aç bakayım hangi sayfa çıkacak?" diye kur'a çekmesi için hadis kitabımızı veriyoruz. Öyle çıkmış bir sayfanın içinden, benim seçtiğim üç tane hadis-i şeriften birincisi bu.

Peygamber SAS Efendimiz istikbalde, kendisinin zamanından sonra Ümmet-i Muhammed'in üzerinde, içinde olacak bazı olayları haber vermiştir. Allah evveli ahiri, geçmişi geleceği bildiği için, sevgili kulu Muhammed-i Mustafâ'sına bildirdiği için; Peygamber Efendimiz de ibret olsun, tedbir alalım, dikkat edelim diye bize bildirmiştir.

أَلْ يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا أَهْلُهُ

(Lâ ya'lemü'l-gaybe illa'llah) "Gaybı Allah'tan başka kimse bilmez." Ama bildirdikleri bilirler. Allah kime ihsân etmişse; peygamberlere mucizeler vermiştir, evliyâlara da kerametler vermiştir.

كَرَامَاتُ الْأَوْلِيَاءِ حَقٌّ

(*Kerâmâtü'l-evliyâi hakkun*) Allah'ın evliyâsının kerameti de haktır, olağanüstü olaylardır; onlar da bilirler. Nasıl bilir, kendiliğinden mi?.. Hayır, Allah bildirdiği için biliyor. Allah bildirmişse bildirir, öğretirse öğretir.

Buyurmuş ki Peygamber Efendimiz:

(*Vellezî beasenî bi'l-hakkı*) “Beni hak bir görevle, hak ile, peygamberlik vazifesi ile, insanlara Allah'ın emirlerini iletelim diye görevlendirerek peygamber tayin etmiş, seçmiş ve insanlığa göndermiş olana and olsun ki...” Yâni, Allah'a and içiyor, vallâhi demiş oluyor, yemin ediyor. Kendisini Allah'ın gönderdiği cümlesi ile yemin ediyor. Onu peygamber gönderen Allah... Allah Peygamber Efendimiz'i elbette kendi emirlerini tebliğ etmek için, ahir zaman peygamberi olarak, hakkı tebliğ etsin diye, Kur'an'ı bildirsin diye, Allah'ın emirlerini, yasaklarını kullara tebliğ eylesin diye göndermiştir.

“Beni hak ile ba's edene, gönderene and olsun ki, (*leyekûnenne ba'dî fetretün fî ümmetî*) benden sonra mutlaka ve mutlaka ümmetimde bir fetret olacak.” Fetret devri ne demek?.. Bir gevşeme devri... Osmanlılarda da biliyorsunuz, Timur ile Yıldırım Bayezit arasındaki savaştan sonra devlet bir şaşırıldı, cihad işleri aksadı, fütûhat bir asır geriledi, çok ziyanlar, zararlar oldu. İki müslüman, hattâ aynı ırktan iki ordunun çarpışması bir fetrete sebep oldu.

Biliyorsunuz, Peygamber SAS Efendimiz de bir fetretten sonra, Hazret-i İsâ'dan sonra uzunca zaman devam eden bir fetret devresinden sonra peygamber gönderildi. Yâni peygambersiz bir bulanık, karışık gevşeme devresi... Peygamber Efendimiz de bu kelimeyi kullanıyor.

“Benden sonra ümmetimin içinde bir fetret olacak; bir gevşeme, bir boşluk, bir fütur olacak.” diyor. Nasıl bir fütur, bufütûrun şartlarını söylüyor:

(Yübteğà fîhe'l-mâlû min gayri hıllihî) “İleride, benden sonra, asr-ı saadet geçtikten sonra gelecek bu gevşeme devresinde, İslâm'dan uzaklaşma devresinde, mal helâl olmayan kaynaklardan kazanılmağa çalışılacak, oradan elde edilecek. O devirde helâl olmayan yerlerden, haram yerlerden, rüşvetle, hırsızlıkla, aldatmakla, zulümle; Allah'ın yasak kıldığı çeşitli gayri meşru kazanç yollarıyla mal kazanılmağa başlanacak.”

(Ve yüsfe kü fîhe'd-dimâ') “Bu fetret devrinde yine haksız yere çok kanlar dökülecek; katillikler olacak, çarpışmalar olacak, öldürüşmeler olacak, vuruşmalar, çatışmalar olacak...”

(Ve yüstebdelü bihe's-şi'ru mine'l-kur'ân) “O devirde Kur'an'ın yerine, millet şiiri tercih edecek, şiir okuyacak. Kur'an'ı kenara bırakacak da şiirle meşgul olacak. Kur'an yerine şiir geçecek, Kur'an'a şiir bedel tutulacak.” buyuruyor.

Bunların hepsi çok kötü şeyler tabii... Haramdan mal kazanmak çok kötü, Allah'ın cezalandıracağı çok yanlış bir şey... Yiyen de hayrını görmez. Böyle haramdan mal kazanılan toplum da, bir çöküş içinde demektir. O da kötü bir şey...

Kanlar dökülecek haksız yere; demek ki insanlar Allah'tan korkmayacaklar, cana kıymaktan çekinmeyecekler. Birbirlerine saldıracaklar, vuracaklar, kıracaklar. Kan davası, yol kesme, haydutluk, hırsızlık, çeşitli şekillerle... Müslüman müslümanın kanını dökemez, olmaz, haram... Ama döküyor, öldürüyor, katillik yapıyor.

Neden?.. Çünkü Allah korkusu kalmıyor, fetret devri çünkü... Haramdan mal alıyor, neden?.. Çünkü Allah'tan korkmuyor. Hesabının sorulacağını, ahirette burnundan fitil fitil geleceğini, hattâ dünyada da haramdan bir kârı olmayacağını düşünmüyor. Kur'an'ı bırakıyor da millet, şiirle, edebiyatla, boş şeylerle, lehviyatla, eğlencelerle, keyifli şeylerle meşgul oluyor.

Halbuki Kur'an-ı Kerim Allah'ın kelâmı, Allah'ın emirleri var içinde... Ciddî bir iş, onu herkesin öğrenmesi lâzım! Allah'ın kelâmını öğrenmek her müslümanın boynunun borcu, farzlardan önce farz... Allah'ın emirlerini öğrenecek de emrini tutacak; yasaklarını öğrenecek de yasaklarından kaçacak. Müslümanım diyor, İslâm'dan hiç haberi yok...

Az önce buradaki kardeşlerimizle sohbet ediyorduk... Haramından kazanıldığı zaman, mal hayır etmez. Ahirette Allah haram yiyeni mutlaka cehenneme atar, cayır cayır cehennemde yakar. Ama dünyada da hayır görmez; ya çocuğunda, ya malında, ya evinde, ya ailesinde, ya kendi vücudunda bir zarar olur haramdan dolayı... Amansız hastalığa tutulur, yangın olur, işyeri yanar, hırsız girer, bir zararı olur.

Şimdi bunun bir misâli olarak, bizim kardeşlerimizin bir hatırasını az önce dinledik. İbretli geldi, hepimiz Allah Allah dedik. Size de bilgi olarak, bu hadis-i şeriften misâl olsun diye anlatayım. Yâni haramdan mal kazanılınca, hem ahirette cezası olacak, ama dünyada da faydası olmayacak, zararı olacak.

Burada hocalık yapan bir kardeşimiz, bir zaman Türkiye’de bizim talebemizdi. Ben buraya, “Hocalık yapsın, İslâm’ın emirlerini öğretsin, İslâm’ın yayılmasına vesîle olsun!” diye göndermiştim. Onlar Türkiye’de öğrenci iken, yaz tatillerini boşa geçirmeyelim, eğlenceyle geçirmeyelim diye... Hani Allah rahmet eylesin, Arif Nihat Asya’nın ne kadar güzel bir şiiri var:

*Yürü hâlâ ne diye oyunda oynaştasın,
Fâtih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!..*

Ne güzel bir söz! Rahmetli aynı zamanda Mevlevî dervişi idi. kendisiyle tanışmıştık, şerefyâb olmuştuk. Çok güzel söylemiş. Fâtih’in İstanbul’u fethettiği yaş, yirmi bir yaş... Genç

olduğu bir zaman insanın ama, bizimkiler zamanı boş geçirmeyelim, ilim öğrenelim diye; işte tefsir okunsun, hadis okunsun, fıkıh öğrenilsin, namaz kılmayı öğrensin bilmeyen gençler diye, deniz kenarında bir yer tutmuşlar. Gençler, aynı yaşta insanlar toplanmışlar. Genç hocalar da, “İşte namaz şöyle kılınır. Hadisler böyle, ayetler böyle...” diye tatil zamanında, deniz kenarında dinini güzel bir şekilde öğretiyor.

Ne güzel, ne iyi bir şey!.. Bugibi şeyleri Avustralya hükümeti burada gençlere bedava yapıyor. Tahsisat veriyor, teşvik ediyor, derneklere yardımcı oluyor. Bizimkiler kendiliklerinden yapmışlar. Belki bizim vakıflarımız yapmış, derneklerimiz yapmış; Allah razı olsun sebep olanlardan...

Şimdi orada deniz kenarında yerleşmişler. Kimsesiz, hazine arazisi, taşlık, kayalık, evsiz barksız bir yer... Oraya gitmişler, çadır kurmuşlar. Şöyle tabiatla baş başa, mahrumiyetli ama tatlı bir hayat... Gençler bunu biliyorlar.

Onların bulunduğu mıntıkada komşu arazi, birisinin bağıymış. Bizim kardeşlerimiz müslüman, mütedeyyin; kimsenin malına yan bakmaz, kimsenin malını ağzına atmaz, yemez, yutmaz müslüman çocuklar. Ama bağın sahibi iftira etmiş:

“—Benim bağımdan üzümleri çalıyor bu gençler!” filân diye şikâyet etmiş.

Yok öyle bir şey, kesinlikle yapmazlar. Aç kalırlar, ama yine yapmazlar.

Zan üzerine, tahmin üzerine veya yapmasınlar diye engellemek için, veyahut da, “Orada durmasınlar, ben böyle bir iftira atayım da gitsinler. Neme lâzım, bağım emniyette olsun!” filân diye, jandarmaya şikâyet etmiş. “Burada işte şöyle faaliyetler oluyor, böyle faaliyetler oluyor... Bağımdan üzümleri çalıyorlar!” diye, kim bilir nasıl yalanlar söyledi.

“Halbuki bir üzüm almayız. Haram olduğu için almayız. Zâten bizim tanıdığımız kardeşlerimizin babaları var, onların bağları var; zâten sepet sepet getiriyorlar. Bir ihtiyacımız yok, kıtlık, yokluk da yok...” diyor. “Jandarma geldi, etrafı çevirdi, ‘Bakalım siz aldınız mı, almadınız mı?’ diye sorgu sual açacak tabii...” diyor.

Şu Allah’ın hikmetli işine bakın ki, gelen jandarma bir girmiş bu şikâyetçinin bağına, “Biz jandarmayız, ne olacak?” diye bütün üzümleri koparmışlar, harab etmişler. Sonra da bizim arkadaşların bir şey yapmadığı anlaşılmış ama, bağın sahibi korktuğuna fazlasıyla uğramış, üzümleri daha çok berbat olmuş.

Yâni muhterem kardeşlerim, kim bir kuyu kazarsa, kazdığı kuyuya kendisi düşer; kim haram lokma yerse, burnundan fitil fitil gelir. Bu bir kesin kaidedir, benim ömrüm boyunca tecrübelerle, misallerle öğrendiğim bir husustur. Size de kesin olarak söylüyorum, kalın harflerle böyle yazılsın, başlık atılsın diye söylüyorum:

Haram mal dünyada da fayda vermez; insanı sonunda hapse götürür, mahkemeye götürür, yüce divana götürür... Ya hastalık olur, ya çoluk çocuğuna tesir eder, ya evinde yangın olur, ya işyerine hırsız girer, bir şey olur. Tecrübeler çok, belki sizin de bildiğiniz çok misaller vardır.

Haram yemez müslüman ama, bir gün gelecek fetret olacak, o zaman bazı insanlar haramdan mal kazanacak. Neden?.. İslâm öğretilmediği için... İslâm toplumun ilacıdır. İlaç verilmezse, o zaman haşerât çoğalır. İnsanları terbiye etmezseniz, insanlar terbiyesiz olur. Terbiye edilmeyen toplum, terbiyesiz olur. Dindar yetiştirilmeyen toplum dinsiz olur. Allah'tan korkmayan toplum, kanundan da korkmaz, hiç bir şeyden korkmaz; fırsatını buldu mu, her türlü haramı irtikâb eder.

İslâm dünyadaki hayatın da mutlu, düzenli ve güzel olması için şarttır. Burada Melbourn'daki üniversiteli kardeşlerimiz beni toplantılarına çağırdılar. Üniversite idaresi bizim buradaki müslüman kardeşlerimize yardımcı oluyor, mescid açıyor. "Aman sizin adediniz çoğalsın!" diyor. Çünkü ötekiler iyi değil. İslâm terbiyesi görmemiş öteki öğrencilerden müslümanların çok farklı olduğunu görüyor idare... Teşvik ediyor, "Aman sizin sayınız artsın! Buyurun, derneğinizi destekliyorum." diyor, mâlî yardım yapıyor, mescid açıyor.

Neden?.. Çünkü, çocuk müslüman oldu mu, dersine çalışıyor. Çocuk müslüman oldu mu, birinci oluyor. Çocuk müslüman oldu mu,

uyuşturucu kullanmıyor. Çocuk müslüman oldu mu, düzensiz iş yapmıyor, saygılı oluyor.

Ben hatırlıyorum, bizim Adapazarı Akademisi'nde dersimiz olurdu. Haftada bir gün Ankara'daki üniversiteden izin alırdı akademi, bizim orada hocalığımız olurdu. Cumartesi günleri başka yerlerde tatil, orada ders var; ben derse giderdim. Başka hocalar da öyle; hukuk fakültesinden, İstanbul Teknik Üniversitesi'nden hocalar gelirdi, Sakarya DMMA'nde ders verirdi.

Orada bir hukuk profesörü bizimle sohbet ederken söyledi, hiç unutmuyorum. Bunlar bilinsin, bunlar gerçekler, vakıalar, olgular bunlar, hayal değil... Profesör bana anlatıyor, dedi ki:

“—Hocam, ben Ankara'da filanca fakültede profesörüm. Hem Erzincan'a gidiyorum, hem Isparta'ya gidiyorum, hem

Adapazarı'na geliyorum; böyle ek derslerim var. Burada çocuk kapıyı çalıyor sabahleyin, kapıda:

‘—Hocam kusura bakmayın, tren arıza yaptı, geciktiği için dersin başlangıcında yetişemedim. İzin verirseniz girebilir miyim?’ diyor.

Ben çocuğun kibarlığına hayran kalıyorum,

‘—Buyur evlâdım!’ diyorum, içeri giriyor.” dedi.

Bunlar müslüman çocuklar...

Sakarya Akademisi'nin çocukları müslümanlığıyla tanınmış, dillere destan... Vukuatları var, "*Lâ ilâhe illa'llâh, muhammedün rasûlü'llâh*" diye pankartlarla yürüyüşler yapmışlar, resimleri çekilmiş. Akademide mescidleri vardı, biliniyordu.

"Ama ben falanca şehre gittiğim zaman, ders esnasında kapıya bir tekme vuruluyor, kapı açılıyor. Bir haydut, ceketini yanında... Böyle ceketini yanından sallaya sallaya, ne selâm, ne sabah, ne saygı, ne sevgi; gidiyor, oturuyor. Bu da anarşist..." diyor. Sonra tabii çeşitli eylemler yaptılar.

İslâm olunca insan müeddep oluyor, hocasına saygılı oluyor. Topluma yararlı oluyor, çalışkan oluyor, dürüst oluyor, hırsızlık yapmıyor. İslâm gittiği zaman oluyor bu şeyler... Kan dökülmesi, İslâm gittiği için oluyor. Haram yenilmesi, İslâmî terbiye olmadığından oluyor.

Milletin Kur'an'ı bırakması, şiiri daha çok sevmesi ondan oluyor. Halbuki Kur'an'ı okusa, Kur'an-ı Kerim insanı yetiştirir, Kur'an-ı Kerim insanı doğru yola çeker. Kur'an-ı Kerim'i okuyan insanın gözleri yaşarır. Kur'an-ı Kerim'i okuyan insan hizaya gelir. Kur'an-ı Kerim hidayet rehberidir çünkü... İşte onlar olmadığı için, Kur'an öğretilmediği, din öğretilmediği için, haram helâl öğretilmediği, haram helâl fikri verilmediği için, bu kötülükler oluyor.

Bunların verilmemesi ilericilik değil, çağdaşlık değil, çağ dışılık...

Ben Şimdi Avustralya'dayım. Daha nce Almanya'daydım, daha evvelki sene Amerika'ya gittim. Her tarafı biliyorum. Bu ileri toplumlar, bizden çok daha fazla dinlerine bağlı...

Muhterem kardeşlerim, muhterem dinleyiciler, muhterem izleyiciler! Bu ileri toplumlar vallahi Türkiye'den dinlerine daha bağlı... Kiliseleri var, din adamlarına saygıları var, din adamlarının toplantıları var... Kiliselerin kreŐleri var, ilkokulları var, ortaokulları var, niversiteleri var, geniş geniş kolejleri var... Pahalı yerlerde paralı, yüksek, güzel eğitim yapan müesseseleri var... Hastaneleri var, her türlü teŐkilatları var.

Neden?.. Dindar toplum, dine bağlı toplum, onun için... Yâni kendilerini ilerici sananlar, devrimci sananlar, dine karşı olanlar çok yanlış hareket ediyorlar. Dünyayı bilmiyorlar, ileri toplumları bilmiyorlar, batıyı bilmiyorlar. Batıcıyız diyorlar, batıya karar verdik diyorlar, batının ne olduğunu bilmiyorlar.

Ben ilerindeyim, görüyorum. Üniversite hocasıyım, inceliyorum, hayret ediyorum. Bizimkiler hiç mi Avrupa'yı görmemiş, hiç mi Amerika görmemiş, hiç mi bunların nasıl dine saygılı olduğunu görmemiş?.. Clinton Rusya'ya gidince niye kiliseye gitti?.. Dgol Türkiye'ye geldiği zaman niye doğrudan doğruya Fransız kilisesine gidiyor?.. Bunların sebepleri var, toplumu dindarlığa çekmeye çalışıyorlar. Çünkü, dindarlıktan ayrıldığı zaman esrarkeŐ olduğunu biliyorlar, felkete uğradıklarını biliyorlar. Bu toplumları ilerleten, bu toplumlarda hayır

yapan, iyilik yapan insanların büyük çoğunluğu dînî duygularla yapıyor.

Onun için, din giderse her türlü felâket gelir, her türlü toplumsal hastalık gelir, her türlü kişisel hastalık gelir, her türlü ahlâkî hastalık gelir, toplum batar.

Bu hadis-i şeriften ne anlıyoruz?.. Demek ki böyle şeyler olacakmış. Olacakmış ama, bu sadece bir haber mi?.. Haber bile olsa, biz bundan tedbirimizi, ibretimizi almalıyız. Dinimize sarılmalıyız, Allah'tan korkmalıyız. Çocuklarımızı Allah'tan korkan insanlar olarak yetiştirmeliyiz. Kur'an'ı baş tacı etmeliyiz. Ahlâklı toplum kurmak için, herkes elinden gelen bütün gayreti göstermeli, önüne koymalı; boş durmamalı, "Neme lâzım, beni ilgilendirmez!" dememeli!..

Çünkü toplumlar, kişilerin güzel faaliyetleriyle ilerler. Kişiler güzel faaliyet yapmayınca, güzellik çıkmaz ortaya...

b.Kötülüğü Engellemeyenlerin Cezası

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَيُخْرِجَنَّ مِنْ أُمَّتِي مِنْ
قُبُورِهِمْ فِي صُورَةِ الْقِرَدَةِ وَالْخَنَازِيرِ؛ بِمُدَاهَنَتِهِمْ
فِي الْمَعَاصِي، وَكَفَّهِمْ عَنِ النَّهْيِ وَهُمْ يَسْتَطِيعُونَ

(أبو نعيم عن عبد الرحمن)

RE. 456/8 (*Ve'llezî nefsi bi-yedihî leyahrucenne min ümmetî min kubûrihim fî sûreti'l-kıredeti ve'l-hanâzîri; bi-müdâhanetihim fi'l-meâsî, ve keffihim ani'n-nehyi ve hüm yestatîun.*)²

Bu da Ebû Nuaym el-İsfahânî'den nakledilmiş bir rivâyet. Abdurrahman isimli bir râvîden ama, babası, kabîlesi yazılmamış. Ben de elimde kaynaklar olmadığı için, açıklamalı kitaplara bakarak kimliğini geniş söyleyecek şartlara sahip olmadığımdan, söyleyemiyorum. Abdurrahman RA'dan rivayet edilmiş. Peygamber SAS Efendimiz yine yemin ederek başlıyor sözüne. Niçin yemin ederdi Peygamber Efendimiz?.. Sözünün önemli olduğunu belirtmek için.

(*Ve'llezî nefsi bi-yedihî*) *Nefsi* ne demek?.. Benim canım, hayatım, nefsim demek. *Bi-yedihî* ne demek?.. Onun elinde demek. “Şu canım, şu hayatım, şu ruhum, şu nefsim elinde olana yemin olsun ki...” İnsanın hayatı, nefsi, canı kimin elindedir?.. Allah'ın elindedir. Dilerse yaşatır, dilerse öldürür. Varlığımız ondan, hayatımız ondan, yaşamamız, her şeyimiz ondan.

“Nefsim elinde olana, yâni Allah'a yeminler olsun ki, (*leyahrucenne min ümmetî min kubûrihim*) ümmetinden bazı kimseler kabirlerinden çıkacaklar...” Öldükten sonra İsrâfil AS Allah'ın emriyle kıyamet kopmasının işareti olan sûra üfürünce, insanlar kabirlerinden kalkmayacak mı, mahşer yerinde toplanmayacak mı?..

² Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.366, no:7058; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.I, s.315, no:951; Abdurrahman ibn-i Avf RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.169, no:5605; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.414, no:25200.

(*Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevti hakkun*) Kabirlerinden kalkacaklar.

Ümmetimden bazı kimseler kabirlerinden kalkacaklar, ama nasıl kalkacaklar?.. (*Fîsûreti'l-kıredeti ve'l-hanâzîr*) Maymunlar ve hınzırlar şeklinde, sûretinde kalkacaklar kabirlerinden... Mutlaka ve muhakkak ki bu tarzda kalkacaklar. Benim ümmetimden bazıları, kıyamet kopup da kabirlerinden kalkarken insan sûretinde kalkmayacaklar; maymunlar sûretinde ve hınzırlar sûretinde kalkacaklar.”

Neden?.. (*Bi-müdâhanetihim fi'l-meàsî*) *Meàsî*, *ma'siyet*'in çoğulu; yâni Allah'a isyanlar, günahlar. “Allah'a isyanlara yumuşak davranmaları, alttan almaları, yağ çekmeleri; Allah'a isyanlara aldırmamaları, önemsememeleri, göz yummalarından dolayı; (*ve keffihim ani'n-neh-yi*) günahlardan insanları alıkoymaktan, nehy-i münkerden kendilerini geri çekmeleri dolayısıyla, kabirlerinden maymunlar gibi, hınzırlar gibi, o sûrette kalkacaklar.”

(*Ve hüm yestatîûn*) “İnsanları engellemeye güçleri yettikleri, yapsalar yapabilecekleri halde yapmayıp geri durduklarından dolayı; günahlara göz yumduklarından, aldırmadıklarından dolayı; günahları yapanları engellemeğe güçleri yettiği halde, onları engellemediklerinden dolayı, kabirlerinden maymunlar sûretinde, hınzırlar, domuzlar sûretinde kalkacaklar, insan sûretinde kalkmayacaklar.”

Bu nedir?.. Allah'ın bir cezasıdır. İnsanlık en büyük şereftir; insan gibi kalkmıyor, maymun gibi kalkıyor. İnsan gibi kalkmıyor, domuz sûretinde kalkıyor. Şimdi, “Maymunların büyük özelliği nedir, domuzların büyük, bâriz, belirgin özelliği nedir?” diye düşünelim:

Maymunlar taklitçidir, oyun oynarlar, hoplarlar, zıplarlar, taklidi çok yaparlar. Demek ki, bazıları Allah'ın emirleri karşısında mertçe, insanca davranmıyor, maymun gibi oyun oynama, atlama, zıplama, başka kavimleri taklit etme sûretinde olduklarından, “Siz misiniz öyle maymun gibi davranan; sizi maymun sûretine soktum!” diyor Allah, öyle kaldırtıyor. Amellerinin çirkinliğine göre sûretleri çirkinleşiyor.

Hıncının ana vasfı nedir?.. Çok yemesi, şehvetine çok düşkün olması, hırs küpü olmasıdır. Onlar da dünyada iken günahlara niye göz yumdular?.. “Canım işte yapsın, ben de yapmıştım.” filân gibi hoş görüyor, engellemiyor. Neden?.. Rahatlarına düşkün, şehvetlerine düşkün...

Günahlar, çalgılar, türküler, zinalar, kumarlar engellenmesin, içkiler engellenmesin istiyorlar. İşte bu engel tanımaz hırstan dolayı domuz suretinde; o taklitçili denilen şaklabanlıklarından, oyunlarından dolayı da maymun sûretinde, kabirlerinden ceza olarak öyle kalkacaklar.

Ama, iyi insanlar nasıl kalkacak?.. Peygamber SAS Efendimiz'in bir hadis-i şerifini hemen bunların karşısında, insanlar güzeli görsün, bilsin diye söyleyelim:³

لَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ اِلَٰهَ اِلَٰهٍ اِلَّا اَهْلُ مِائَةِ مَرَّةٍ،
اِلَّا بَعَثَهُ اَهْلُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَوَجْهُهُ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ
الْبَدْرِ، وَلَمْ يُرْفَعِ اَلْحَدِّ يَوْمَئِذٍ عَمَلٌ اَفْضَلُ مِنْ
عَمَلِهِ، اِلَّا مَنْ قَالَ مِثْلَ قَوْلِهِ اَوْ زَادَ

(طب. عن أبي الدرداء)

RE. 365/12 (*Leyse min abdin yekülü lâ ilâhe illa'llâhu miete merreh, illâ beasehu'llâhu yevme'l-kıyâmeti ve vechuhû ke'l-kameri leylete'l-bedri, ve lem yürfa' li-ehadin yevmeizin amelü efdalü min amelihî, illâ men kâle misle kavlihî ev zâd.*)

“Günde yüz defa *Lâ ilâhe illa'llâh* diyen bir kulu, Allah kıyamet gününde, yüzü dolunay gibi pırıl pırıl olarak dirildir. Mahşer yerine, yüzü mehtap gibi nur saçarak, parlayarak gelir. O gün hiç kimsenin ameli, onun bu amelinden daha faziletli olarak yükseltilmez. Ancak onun kadar veya daha fazlasını söyleyen müstesnâ...”

³ Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.103, no:994; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.8, no:6021; Ebü'd-Derdâ RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.56, no:179; *Mecmaü'z-Zevâid*, c.X, s.96, no:16830;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XVIII, s.312, no:19502, 20628.

Demek ki, günde yüz defa *Lâ ilâhe illa'llâh* demek, insanı mahşer yerine dolunay gibi pürnûr olarak, nur yüzlü olarak getirtiyor. Eh ne güzel, öyle yapalım!

Günahlara göz yummak, maymun ve hınzır suretine getiriyor.

Günahları engellemek bu duruma düşürüyor.

Demek ki, müslümanın bu hadis-i şeriften çıkartacağı, anlayacağı ders nedir: Müslüman günahları yaptırtmaz; çocuğuna yaptırtmaz, hanımına yaptırtmaz, komşusuna yaptırtmaz, kendisine yaptırtmaz, toplumuna yaptırtmaz...

Bakın, ben hayret ettim: Burada Rassıl Adası diye bir ada var, Brisbane diye bir şehrin karşısında. Biz ona mahsustan ad değiştiriyoruz, şaka lâtife yollu “Rasûl Adası” diyoruz. Rasûl Adası, güzel büyük bir ada, tertemiz bir ada... Rasûl Adası'nın sakinleri kendi adalarına meyhane açtırtmamışlar. Karşı tarafta bir başka ada var, adını şimdi unuttum; araba vapuru ilk önce o adaya uğruyor, ondan sonra bizim Rasûl adını verdiğimiz adaya uğruyor.

Birinci adadakiler de, orada bir meyhane açılmasına rıza göstermişler. Halkın içinden bazıları, “Açılmasın, berbat olur buraları!” demiş ama, açılın diyenler galip gelmiş, o adada bir meyhane açılmış.

Zaten bu hristiyanlar biliyorsunuz, dinî bakımdan da şarabı haram görmüyorlar, içiyorlar. Yâni dinlerinde bir yasak yok ama, akılları, ilimleri, Yirminci Yüzyıl'ın çağı, bunun zararlı olduğunu, karaciğere, pankreasa, mideye zarar verdiğini, siroz yaptığını, hastalık yaptığını, sarhoşluk yaptığını, zararlı olduğunu biliyor. Bir çok yerde içirtmiyorlar. Bazı şehirlerde, “Bu şehrin bu mıntıkasında içki içmek yasaktır!” diye levhalar gördüm, şaşırdım.

Türkiye’de biz bunu koyamayız. Koysak, “Vay seni, gerici seni!” derler. Buradaki, Avustralya’daki İngilizlerin hepsi gerici demek... Şehirde, “İçki içemezsin burada!” diyor. Çünkü, içki içince kanun dinlemeyecek. Kanun dinlemeyince, polis gelse de anlamayacak. Başından, “Burada içki içme; içeceksen, git evinde iç!” diyor.

Öbür tarafta, içki içilmesin diye meyhane açtırtmamak isteyenler de olmuş ama, açılışın diyenler galip gelmiş. Vapurda konuşuyoruz – eski bir hatıramı söylüyorum, – bize diyor ki:

“–Burada meyhaneyi açtılar, her gün kaç tane vukuat oluyor. Bizim adamız güzeldir, bizim adama gelin; sizi misafir edelim!”

O Rasûl Adası dedikleri yerde meyhane yokmuş. Bakın, yâni ibret alın! Bizim Türkiye’nin ilericiyim diyen tutucuları, softaları, devrim softaları, yobazları batıyı bilmiyorlar. Doğuyu da bilmiyorlar. İçki zararlıysa içirtme, öğretme, sattirtma, azalt! Biz meselâ bu bira satışı biraz azalsın, millet, çoluk çocuk alışmasın,

alkolikliğe doğru gitmesin diye usüller, yasaklar koymaya çalışırken; “Büfelerde satılmasın, hiç olmazsa belli yerlerde satılsın!” derken, bazıları bunu şiddetle engellediler. İçmeyi seviyorlar, yaygınlaştırmaya çalışıyorlar; ama çok vukuat oluyor, çok zarar oluyor.

Demek ki, müslüman kötü olan şeyleri, günahları, isyanları yaptırtmamaya çalışacak. Çocuğuna yaptırtmayacak, “Evlâdım içme, yapma!” diyecek. Konu komşusuna yaptırtmayacak, talebesine yaptırtmayacak, sözü geçen insanlara yaptırtmayacak...

Meselâ ben imtihana girerdim. Sorarlardı:

“—Hocam sigara içmek serbest mi?..”

“—Yasak!” derdim.

“—Hocam işte kafamızı toparlayamıyoruz da, bilmem ne de...”

“—Yanındaki arkadaşın içmiyor. Bu sefer, o da senin

dumanından rahatsız olur. İçme!” derdim.

“Sonra ben sana hoca olarak iç diyemem. Çünkü sigara zararlı... Sigara zararlıysa, talebeme de sen içebilirsin demem. İçme kardeşim, içmemeni tavsiye ediyorum.” derdim, biraz gülerdim.

Onlar da ah vah edip, kalemi ellerine alıp imtihana devam ederlerdi. Benim üniversite hocalığı hatıralarımdan...

Demek ki, kötülüğü yaptırmayacağız, bir. Bir de onları engellemeğe gücümüz yetiyorsa

engelleyeceğiz. Yapamaz. Bak, İngiliz; “Burada meyhane açamazsın!” demiş, açtırtmamış kendi adasına... Öbür adada, öteki açabilir diyenler açtırmışlar ama, pişman olmuşlar. “Şimdi çok pişmanlar. Adada rahat yok, huzur yok! Her gün bir kaç vukuat oluyor. Hırsızlık, yüzüzlük, arsızlık, kavga, gürültü, kaza vs. her gün oluyor.” diyor.

Evet, aziz ve muhterem kardeşlerim, iyilikten yana olacağız. Her yerde tarafsız olmak iyi değildir. Hak ile batılın mücadelesinde tarafsız kalamazsınız; haktan yana olacaksınız! Şer ile hayrın mücadelesinde tarafsız kalamazsınız; hayırdan yana olacaksınız, şerrin karşısına çıkacaksınız! Taraf olacaksınız. Arkadaş ben tarafgirim, taraf tutarım. Hangi tarafı tutarım?.. Hak tarafı tutarım, güzel tarafı tutarım, tatlı tarafı tutarım, faydalı tarafı tutarım... Merhametli tarafı tutarım... Vatanıma milletime faydalı tarafı tutarım. Onları kötü yollara sevk etmemeye çalışırım.

Ben çirkin çirkin mecmualar hatırlıyorum; çocuklara müstehcen şeyleri, şöyle yapılır, böyle yapılır diye bir de tarif ediyorlardı utanmadan... Onlara ceza yok veya varsa bile az bir şey. Ama dinden imandan bahsedince, millet hop oturup hop kalkıyor, “Vay gerici, vay yobaz!” diyorlar. Asıl yobaz onlar... Çünkü batıda böyle değil. Bak, Avustralya’da müslümanlığını daha rahat yapıyor bizim kardeşlerimiz. Avrupa’da, Almanya’da, Amerika’da çok daha rahat yapıyor. Hem de devlet yapabilir diye serbestlik veriyor. “Kimse kimseye karışamaz. Karışanı cezalandırırım!” da diyor. Laiklik bu, ama kimisi anlayamıyor.

c.Mü'min Altın Gibidir

Evet, bu iki hadis-i şeriften sonra böyle okurken yüzüme çok tebessümler yayılmasına sebep olan, içindeki konular tatlı, ballı, kaymaklı bir hadis-i şerifi de okuyarak sohbetimi bitirmek istiyorum, sevgili izleyiciler, dinleyiciler!

Peygamber Efendimiz Abdullah ibn-i Amr ibnü'l-Âs RA'ın rivayet ettiğine göre buyurmuşlar ki... Bunu daha önceki bazı sohbetlerimde, çok sevdiğim için fırsat buldukça söylemişimdir. Ama bu sayfada yeri geldi, üçüncü hadis olarak bunu da seve seve size tekrar naklediyorum, dinlemeyenler dinlemiş olur:⁴

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ لَكَمَثَلِ
الْقِطْعَةِ مِنَ الذَّهَبِ، يَنْفَخُ عَلَيْهَا صَاحِبُهَا، فَلَمْ
تَغَيَّرْ وَلَمْ تَنْقُصْ؛ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ مَثَلَ
الْمُؤْمِنِ لَكَمَثَلِ النَّحْلَةِ، أَكَلَتْ طَيْبًا، وَوَضَعَتْ
طَيْبًا، فَلَمْ تُكْسِرْ وَلَمْ تَفْسُدْ

(هـ.ب. عن ابن عمرو)

⁴ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.199, no:6872; Bezzâr, *Müsned*, c.VI, s.409, no:2435; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.XI s.404, no:20852; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XX, s.43; Ebü's-Şeyh, *Emsâl*, c.I, s.392, no:343; Abdullah ibn-i Mübarek, *Zühd*, c.I, s.561, no:1610; Deylemî, *MüsAbdullah ibn-i Amr RA'dan*.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.279, no:794; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXII, s.377, no:25114.

RE. 456/9 (*Ve'llezî nefsi muhammedin bi-yedihî, inne mesele'l- mü'mini kemeseli'l-kıt'ati mine'z-zeheb, yenfuhu aleyhâ sâhibuhâ felem tetegayyer, ve lem tenkus; ve'llezî nefsi bi-yedihî inne mesele'l- mü'mini kemeseli'n-nahleti, ekelet tayyiben ve vadaat tayyiben felem tükser ve lem tefsüd.*)

Ne kadar tatlı... Keşke bunu yazsanız, ezberleseniz!..

(*Ve'llezî nefsi muhammedin bi-yedihî*) “Şu Muhammed’in canı elinde olana yemin olsun ki...” Kendisinin adını, kendi mübarek diliyle telâffuz ederek söylüyor: “Şu ben Muhammed’in nefsi, canı elinde olan Rabbü'l-âlemîn Mevlâma yemin olsun ki...” demek istiyor yâni.

(*Ve'llezî nefsi muhammedin bi-yedihî*) “Muhammed’in nefsi elinde olana and olsun, yemin olsun ki, (*inne mesele'l-mü'mini*) mü'minin misâli (*kemeseli'l-kıt'ati mine'z-zeheb*) altından bir parçaya benzer. Mü'min bir altın parçasına benzer.”

Eğri olsun, buruşuk olsun, toprak altından çıksın, levha olsun, kırık olsun, dökük olsun, her neyse... “Altından bir parçaya benzer.” *Zeheb*, altın demek Arapça’da. “Altından bir parçaya benzer.”

Nasıl olur altın, nasıl bir madendir?.. Soy madendir, soylu madendir. Öyle okside olmaz, küflenmez, bozulmaz. (*Yenfuhu aleyhâ sahibuhâ*) “O altının sahibi üzerine körükle

üfler, ateşte eritir, üfler, (*felem tetegayyer*) bozulmaz altın. Yani altın gene sapsarı durur. Hatta içinde katışıkları varsa o ayrılır. Sâfîleşir yâni, (*lem tetegayyer*) bozulmaz altınlığı, (*ve lem tenkus*) miktarı da azalmaz.”

Başka madenleri ateşte erittiğin zaman, yüksek fırında ergittiğin zaman, ne olur? Cürufu filân ayrılır, azalır. Altın sâfî olduğundan hiç bir şey olmaz. Ne eksilir, ne bozulur. Pırıl pırıl altındır. Yıllarca toprağın altında durur, bozulmaz. Ama bakır dursa, bakır kırmızıyken yemyeşil olur. Kurşun dursa bozulur, gümüş dursa bozulur... Ama altın bozulmaz. Altın onun için kıymetli, onun için mücevher yapıyor.

“—Muhammed’in canı, nefsi elinde olan âlemlerin Rabbi Mevlâma yemin ederim ki, mü’min bir altın parçası gibidir. Sahibi onu potaya koyup da körükle üflediği halde, kızdırıp erittiği halde ne bozulur, ne de eksilir.”

Mü’min böyledir. Yâni maddesi altın gibi olduğundan hiçbir zor şart altında erise, ezilse, ne olursa olsun bozulmaz. Müslüman sâfî, tertemiz, işte bu altın gibidir.

Peygamber Efendimiz müslümanı altına benzetiyor. Allah sizi altın gibi müslümanlar eylesin, sevgili izleyiciler!..

d.Mü'min Balarısına Benzer

İkinci bir söz daha ekliyor hadis-i şerifine SAS Efendimiz:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ لَكَمَثَلِ
النَّحْلَةِ، أَكَلَتْ طَيْبًا، وَوَضَعَتْ طَيْبًا، فَلَمْ تُكْسِرْ
وَلَمْ تَفْسُدْ

(*Ve'llezî nefsi bi-yedihî*) “Nefsim elinde olana yemin olsun ki...” Burada ismini söylemedi, “Benim nefsim” dedi bu sefer. “Nefsim elinde olana yemin olsun ki, yâni canım, hayatım, ruhum elinde olan Allah’a yemin olsun ki...” Bir de ikinci yemin yapıyor sözünün ortasında. Yeminle başlıyor, ikinci bir cümleye de gene yeminle başlıyor. Ortasında da yemin var. İşin önemine binâen.

(*Inne mesele'l-mü'mini kemeseli'n-nahleh*) “Mü'min bir de neye benzer: Bal arısına benzer.” *Nahle*, noktasız “ha” ile. Eğer noktalı “hı” ile olsaydı, o zaman hurma ağacı demek olurdu. *Nahle*, arı demek. *Sûretü'n-Nahl* var Kur'an-ı Kerim'de de. Allah-u Teâlâ Hazretleri arıya kabiliyet vermiş, emreylemiş:

“—Her ağaçtan çiçekleri dolaş da, malzemeyi topla da bal yap!” diye, onu anlatan ayet var. Burada da *nahle*, tekili...

Yâni, “Mü’min bir arıya benzer.” Arının vasfı nedir?.. (*Ekelet tayyiben*) “Arı güzel şey yer. Çiçekten çiçeğe dolaşır, çiçeğin içine burnunu, hortumunu sokar, çiçeğin dibindeki balını çeker alır.”

Biz de küçükken arsalarda *ballı baba* diye eflâtun, pembemsi çiçekler olurdu. Onların dibini emdiğimiz zaman ağzımıza tad gelirdi. Çiçeğin dibinde tad var. Arılar da gelirdi aynı çiçeğe...

“Tatlı şey yer arı...” Yâni *tayyib* ne demek? İyi, hoş, güzel demek...

“Tayyib, güzel şey yer. Yediği şey iyidir.”

“—Hocam, madem arının böyle güzel şey yediğini söyledin, bir de güzel şey yemeyen bir başka mahlûk söylesene!..”

Söyleyeyim, arıya benzeyen bir başka mahlûk sinek... Sinek ne yapar? Leşe konar. Haydiii... Onun yediğine bak, arının yediğine bak...

(*Ekelet tayyiben*) “Arı hoş, güzel, temiz şey yer, (*ve vadaat tayyiben*) o yediğinden sonra da bal yapar. Ortaya çıkardığı,

koyduğu şey de baldır; o da güzeldir. Güzel bir şey ortaya koyar. Müslüman böyledir işte.”

Sonra? (*Lem tüksir*) veyahut (*Lem teksir*) de olabilir. Bu “s” de “sin” ile, peltek “se” ile olsa mânâ başka olur. (*Lem teksir*) “Kırmaz.” Neyi kırmaz?.. Bindiği dalı, çiçeğin sapını kırmaz.

Çiçek şöyle bir eğilir, arı içine konduğu zaman şöyle bir sallanır. O da memnun olur.

Hatta arıları çiçek davet ediyor. Bilseniz, mânevî bakımdan görseniz, arıları çiçek davet ediyor. Yalvarıyor arılara: “Ne olur gel!” diye. Çünkü arı geldiği zaman, çiçek de arıdan istifade ediyor. Ona balını veriyor ücret olarak. Çiçek tozlarını arı alıyor, öteki çiçeğe götürüyor. Böylece tozlaşma dediğimiz çiçeklerin üremesi, meyvaların olması için gerekli bir olay, tohumlama, aşılama olayı meydana geliyor. O da arıyı seviyor.

Arı çiçeğin dalına konar. Sapı uzun bile olsa çiçek, şöyle bir sallanır ama kırılmaz. Arı kırmaz, arı güzel yer, hoş malzeme yer, hoş malzeme çıkartır ortaya, imalâtı bal; o da hoş. Kırmaz; yâni bindiği dalı, çiçeğin sapını kırmaz. (*Ve lâ tüfsid*) “Bozamaz. Yâni fesâda uğratmaz, berbat etmez, kirletmez.”

İşte mü'min böyledir. Ne mutlu mü'min olanlara!.. Mü'min altın gibidir. Hiç bir hâl, hiç bir olay, hiç bir vukuat, hiç bir tesir onun altınlığını bozamaz. Som altın, pırl pırl, her yerde, her zaman... Mü'min arı gibidir. Güzel yer, ortaya güzel eser koyar. Kırmaz, bozamaz.

Güzelleştirir, bozulanı düzeltir. İnsanların bozduklarını, hatta ifsâd ettiklerini ıslah eder. İslah ettiğini burada söylemiyor Peygamber Efendimiz ama, ben başka hadis-i şeriflerinden hatırladığım için söylüyorum: Mü'min ıslahçıdır, ıslah edicidir, ıslahatçıdır. Kâfir yıkıcıdır,

kırııcıdır, öldürücüdür, olay çıkartıcıdır, anarşisttir. Mü'min yapıcıdır, acıyıcıdır, affedicidir, merhamet edicidir. Ondan ülkemiz esen kalıyor. Yoksa müslümanın huyu kâfirlerin huyu gibi olsa, karma karışık olur ortalık...

Mü'min bal arısı gibidir. Mü'min som altın gibidir. Allah bizi imandan, İslâm'dan ayırmasın... Verdi; verdiğini almasın...

Yâ ilâhî, saklagıl îmânımız;

Verelim îmân ile tâ cânımız!

Süleyman Çelebi Efendimiz (Rh.A)'e çok hayranım. Mi'rac kandilinde de hep ruhu şâd olsun diye dualar eyledik. Ne güzel söylemiş: (*Yâ ilâhî saklagıl îmânımız!*) “Yâ Rabbi, imanımızı koru!..”

Eskiden emir sîgasının sonuna “-gıl, -gil” takısı gelirdi. Emir takısıydı bu. *Saklagıl*, sakla demek. Ama emir olduğundan “-gıl” takısı geliyor. (*Yâ ilâhî saklagıl îmânımız!*) “Ey Mevlâm, imanımızı koru, muhafaza et!” Hani, “Allah saklasın!” diyoruz. Öyle bir şey olmasın, Allah saklasın, yâni korusun demek.

Yâ Rabbi imanımızı koru da zarara uğramasın! Kâfirler bizi aldatmasın, kafamızı çelmesin, kalbimizi karartmasın... Şeytan bizi imandan sonra küfre çektirtmesin, ayağımızı kaydırtmasın da; (*Verelim îmân ile tâ cânımız!*) Sakla da yâ Rabbi, canımızı mü'min olarak verelim, mü'min-i kâmil olarak verelim!..

Mü'min nasıl ölecek muhterem kardeşlerim?..
Peygamber Efendimiz'in bildirdiğine göre:
Gözünden perdeler kaldırılacak, cennetteki
makamlarını görecek... Köşklerini görecek,
hizmetçilerini görecek, hûrilerini, gılmânını
görecek... Allah'ın lütfunun kendisine mükâfat
olarak verileceğinden memnun, mesrûr...

“—Mi'rac nedir?” diye soruyorlar Peygamber
SAS Efendimiz'e...

Buyuruyor ki:

“—Merdiven gibi nurdan çok güzel bir şeydir.
Mü'min vefatı anında onu görür, ona bakar.”

Çünkü oradan o da mi'rac edecek. O göklere
mü'minin ruhu da oradan gidecek. Çok güzel
bir şey tabii... Onu görür, cenneti görür, can
ata ata gider. Bir gül bahçesine girercesine
şehidliğe gider. Kelime-i şehâdet getirerek
ahirete mü'min-i kâmil olarak gider.

Allah bizi imandan ayırmasın... Mü'minlik çok
güzel!.. Herhangi bir hileyle, herhangi bir
tuzakla, herhangi bir aldatmayla Allah bizi
aldananlardan ve imanını kaçıranlardan, elden
cevherini çaldıranlardan etmesin...

“—Dünyayı gezdiğin zaman, en çok ne görüyorsun
hocam?” diye bana soracak olursanız: Dünyada
mü'minlerin imanını çalmak için çok tuzakların
olduğunu görüyorum... Ve bu hırsızların,
iman hırsızlarının çok zengin, çok kurnaz, çok
teşkilâtlı olduğunu görüyorum. Çok teşkilâtlı;

ışıklar, reklamlar, tanıtımlar, aldatmalar, propagandalar, neler neler neler... Hep mü'minin iman cevherini almak için şeytanın ordusu çalışıyor. Şeytan çalışıyor. Mü'minlikten kopartıp kâfirlığe ayağını kaydırırın, mü'minin imanın çalsın diye.

Yâ ilâhî, saklağıl îmânımız;

Verelim îmân ile tâ cânımız!

Allah bizi mü'min-i kâmiller olarak yaşatsın... İslâm'a güzelhizmetler yapmamızı nasib eylesin... Mü'min-i kâmiller olarak ruh teslim etmemizi nasib etsin... Huzuruna sevdiği, razı olduğı kullar olarak varalım. Cennetine girelim, cemâlini görelim, rıdvân-ı ekberine erelim...

Aziz ve sevgili Akra izleyicileri, *es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20. 11. 1998 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

